

Kutsal Olmak - 15.

Mesih'e iman ile bizler Tanrı'nın çocukları olduğumuzu biliyoruz (Yuhanna 1:12). Adem'in çocuğu iken Tanrı'nın çocuğu olma konumuna getirilmiş olmamız kendisini Tanrı ile ilişkide belli eder:

Galatyalılar 4:6 Oğullar olduğunuz için Tanrı öz Oğlu'nun "Abba! Baba!" diye seslenen Ruhunu yüreklerinize gönderdi.

Düşüş ve günahın sonucunda Tanrı seslendiği zaman Adem korkmuş ve saklanmıştı (Tekvin 3:9-10). Kutsal Ruh'un Mesih'teki kurtuluşu bir kişiye işlemesi ile kişiye yeniden doğuş lütfu bağışlanır. Bu yeni yaşam kendisini Tanrı'dan korkup kaçan Adem'in tersine Tanrı'yı "Baba" diye çağırmakta belli eder:

Matta 7:11 Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanız'ın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi?

Tanrı'ya güvenle yaklaştığımız ve ruhsal solunum olan duada bizler alçakgönüllü bir şekilde kötü yürekli olduğumuz gerçeği ile yüzleşiriz. Ama Tanrı kötü yürekli bir kişiyi çağırıp onu Mesih'te kendi çocuğu yapmışsa iman eden kişiye düşen şey bu zayıf yüreği ile Tanrı'ya şükretmek olur.

Kötü yürekli ama Tanrı'nın çocuğu; düşmüş ama kurtarılmış; günahkar ama kutsal...

O zaman kutsallığımız kendisini duada belli eder; övgü ve şükranlarımız kutsal Tanrı'ya olan hayranlık ve korku ile sunuldukça Tanrı'ya olan sevgimizde yenileniriz; ihtiyaçlarımız için Babamız Tanrı'nın eline bakarak O'nun sağlayışına olan güvende yenileniriz. Tövbe ve itiraflarımızla Tanrı'nın bağışlayan Rab

bizlerinse zayıflıklarımıza rağmen O'na muhtaç kullar olduğumuz gerçeği ile umutta ve sevgide güçleniriz:

Romalılar 7:24 ... Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak?
25 **Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun!**

Tanrı'daki dua ve paydaşlık ilişkisi ile kutsallıkta ilerleyebiliriz. İster yeniden doğuş lütfu deyin, ister oğulluk lütfu (Tanrı'nın çocukları olmamız) deyin, ister kutsallık lütfu deyin; dua ayrıcalığımız bütün bu lütufların bizde olduğunun, bizde çalıştığının işaretidir.

Tanrı'nın çocuğu olma lütfu bize Tanrı'ya "Babamız" olarak yakarma ruhu ile birlikte verilmiştir. Yani dua etmeyen, bunu arzulamayan birinin kurtulmuş –*Tanrı'nın Ruhunu bağışlanmış*- bir kişi olduğunu düşünemeyiz. Benzer şekilde dua olmaksızın da kutsallığı düşünemeyiz.¹

Diğer yandan kötü yürekli olduğunu bilmek, yüreğimizi düzeltmenin yoludur. Böylece günahın farkında olmak, duaya sarılmak da kutsallığın yoludur.

Dua eden bir kişi ile dua etmeyen bir kişi arasındaki farka bakın:

Filipililer 3:18 Size defalarca söylediğim gibi, şimdi gözyaşları içinde tekrar söylüyorum: Birçok kişi Mesih'in çarmihına düşman olarak yaşıyor.

Bu ayette gözyaşları içinde dua eden bir kişi var; diğer tarafta da Tanrı'ya düşman olanlar var (Romalılar 8:7).

¹ Benzer şekilde I.Petrus 1:15-16 ayetlerinde "*Kutsal olun*" çağırısı yapıldıktan hemen sonra 17. ayette "*Tanrı'yı Baba diye çağırmak*" konusu yer alır.

Öyleyse imanlı insan için nasıl bir yüreği olduğunu bilmesine rağmen, dua Tanrı'daki kurtuluşluktan çıkan bir şey oluyor. Böylece dua Tanrı'ya evlat edinilmiş bir kişinin, düşmanlıktan barıştırılmaya getirilmiş bir kişinin işareti oluyor. Öyleyse açıktır ki, kutsallığı duadan da barışta yaşamaktan da ayrı düşünemeyiz:

Romalılar 5:10 Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir.

Böylece dua Tanrı'yla barışın, Tanrı'yla yakınlaşmanın bir işareti oluyor. Bu durumda düşman tarafın belirgin özelliği ise nefret ve duasızlık olduğu açığa çıkıyor.

Öyleyse Adem'den gelen düşmüşlüğü kalıntıları dua etmeyi sevmemeyi ve duayı ihmal etmeyi getiriyor. Bizler dua için Rab'bin önüne geldikçe de bu düşmüş doğal benliğimizi adeta çarmıha gerip, içimize ekilmiş olan oğulluk lütfunun altına getiriyoruz. Bizler dua ve tapınma ile Adem'deki doğal benliğimizi Mesih'teki yüceltilmişliğin altına getiriyoruz. Böylece *"benliğin Ruh'a, Ruh'un da benliğe aykırı olanı arzuladığı"* bir çatışmada *"bedenin/benliğin kötü işlerini Ruh'la öldürerek"* kutsallıkta ilerliyoruz (Galatyalılar 5:17, Romalılar 8:5-6, 13).

Aslında her duaya başladığımızda, eğer samimiysek geçen zamandaki hatalarımızı, günahlarımızı, Rab'bin bereketlerini, iyiliklerini, uyarı ve azarlamasını daha net görmeye başlayacağız. Bütün bunlar da yaşamımızı doğruluk (kutsallık) yollarında tutmamız için bir güçlendirecektir.

Heidelberg İlmihali **31. Neden O'na (İsa'ya) mesh edilmiş anlamında Mesih denir?**

Çünkü Baba Tanrı tarafından atandı ve Kutsal Ruh tarafından mesh edildi öyle ki, başpeygamberimiz ve öğretmenimiz

olarak kurtuluşumuzla ilgili Tanrı'nın gizli bilgisini ve iradesini mükemmelce bize açıklasın; bizim tek başkâhinimiz olarak kendi bedeninde yaptığı kurbanla bizi özgür kıldı ve sürekli olarak Baba'ya bizler için yakarıшта bulunarak; ve bizim sonsuz kralımız olarak Sözü ve Ruh'uyla bizi yönetir, bizim için kazandığı özgürlükte bizi korur ve saklı tutar.

Mesih'in Yeni Antlaşmanın aracısı olarak üstlendiği rolleri düşününce, bizler için acıdan, utançtan, mezardan, ölümden geçtiğini düşününce, Rab'bin önünde saklayabileceğimiz ne olabilir ki? Ölümün ve günahın derinliklerinden insanı kurtarmak için en gizli karanlıkları yenmiş olan Mesih'ten gizleyebileceğimiz olabilir ki? Bu gerçekler karşında ciddiyle bir karar vermek durumundayız: ya hayatımızı en gizlilik ve kölükleriyle bilen Mesih'e bakarak alçakgönüllülikle kendimizi O'na teslim edeceğiz ya da kendi doğruluğumuza dayanmaya çalışarak kendi yüreğimizin aldattığı ile günahı yaşamaya devam edeceğiz.

Mesih'in çarmıha katlanmak pahasına üstlendiği aracılık rolüne samimiyetle bakınca dua, itiraf, tövbe, şükran ve kutsallık dilekleriyle canlarımızı Mesih'e adamaktan başka bir kurtuluş yolu kim görebilir ki? Mesih'in çarmıha katlanarak günahlarımız ve suçlarımız için ölmüş ve dirilmiş olarak üstlendiği aracılık rolüne dikkatle bakınca, kim kendi kişisel zayıflığı, günahı ve suçları konusunda umutsuzluğa düşebilir ki?

Böylece kutsallık hakkında duaya bakarken dua ile e ele yürümesi gereken Kutsal Kitap'a bakmalıyız. Kutsal Kitap okumadan önce dua ederiz (aydınlanış için) ve Kutsal Kitap okuduktan sonra (veya vaazdan sonra) dua ederiz (sözlerin yaşamda etkin olması için). Dualarımız hem Kutsal Ruh'ta olmalı hem de Tanrı Sözü'nden beslenmelidir. Kutsal Kitap'a dua ile yaklaşp Tanrı'nın sesini duymaya çalışarak okumak, araştırmak bize boş veya belirsiz duran dünyasal öğretileri ve gelenekleri ayırmayı getirecektir. Böylece yanlış olanları hayatımızdan çıkarmak ve doğrularını

yerine koymakla yaşamlarımızı Mesih'in güzelliğinde dünyanın gözü önünde belli etmiş oluruz. Günah, başışlanma, diriliş, sonsuz yaşam hakkında değişik görüşler öne süren felsefelere, bunlar hakkında kararsız veya habersiz olan kimselere doğru örnek göstermek için Kutsal Kitap'a bakarız. Öyleyse kutsallığı Tanrı'nın Sözleri'ni okumak, araştırmak, öğrenmeye çalışmak ve bunları yapmaya istekli olmaktan ayrı düşünemeyiz. Böylece Tanrı'nın hoşnutluğu olan yaşamdan (tanıklık ve hizmetten) ayrı düşünemeyiz (Romalılar 1:14).

Gündelik yaşamı etkileyip yönlendiremeyen yüzeysel bilgilerle idare etmeye çalışan Hristiyanlar birçok zaman *"insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki becerileriyle, her öğretinin rüzgarıyla çalkalanıp öteye beriye sürüklenirler"* (Efesliler 4:14). Bu yüzden Pavlus *"kulağı okşayan sözlerle aldatılma"* tehlikesine dikkat çekmiştir (Koloseliler 2:4, Romalılar 16:17-18). Bilgisizlerin kolay sürüklenebileceği farklı yorumlamalar dünyaya birden farklı Hristiyanlık göstereceğinden, imana ve kurtuluşa dair temel kavramların birçoklarına yeterince açık olmadığı görüntüsü verecektir. Böylece sözde Hristiyanlık adıyla başka öğretilerin ve sapkın görüşlerin yayılması kaçınılmaz olacaktır (I.Selanikliler 2:1-5, II.Timoteyus 3:6-7):

Elçilerin işleri 20:29 Ben gittikten sonra sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranızda gireceğini biliyorum.

30 Hatta öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için sizin aranızdan da sapık sözler söyleyen kişiler çıkacak.

Böylece elçisel öğretilere bağlı kalmak, imanı korumak ve kutsallık arasında bir ilişki vardır. Yanlışta "yanlış" demeden de, sessiz kalınarak bile yanlış bir öğretiler sizin tarafınızdan onaylanıyormuş görüntüsü verebilir. Öyleyse doğru inancı önce siz bilmelisiniz, bu sizin sorumluluğunuzdur. Benzer şekilde başkalarının ne yaptığına, ne düşündüğüne ve neye inandığına bakmadan doğru öğretiyi

edinmek sizin sorumluluğunuzdur –kutsallığınızı korumak ve kutsallıkta ilerlemeye çalışmak da sizin kişisel sorumluluğunuzdur.

Doğru öğreti kötülükten çekinip, kutsallığı özlemenizi güçlendirecektir. Kilisede bir ritüele katılmakla Tanrı korkusunda, kutsallık özleminde, günahtan nefret ederek gerçeğin bilgisinde dua ve tapınmaya girmek her zaman aynı şeyler olabilir. Bunu ayırmak ve canın esas ihtiyacını doyuracak şeye bakabilmek için duayla ve Tanrı Sözü ile yürümeye çalışırız. Böylece yanlış görüşlere verilebilecek bir cevabınız olur. Bu anlamda kutsallık Kelam'a bağlılık kadar onu gerekli şekilde açıklama ve gerektiğinde savunmakla da ilişkilidir.